

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. III. Salarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

mutant, l. 63. §. ult. ff. pro soc. nec etiam alienari possunt excepta causa redemptionis famis, aut magni aeris exsolvendis, §. 8. Inst. de rer. divis. l. sancimus 21. C. de SS. Eccles. cum factum rei sacra vel religiose sit irrevocabile, Bartol. in l. si ita quis promiserit §. ead. Lege. Cod. de condit. ob causam. vers. aut non servat. Laurentius Tennin. cautel. 414. num. 3.

CAP. II. Sævitia. Asperitas.

Axioma I.

Sævitia immanis, crudelitas & abusus potestatis per omnes vitæ gradus est prohibita, Myns. 5. obs. 8. id quod late & eleganter deducit Zachar. Victor de execut. conclus. 14. Ritter de homagio cap. 8. pag. 211. Sic patronus, si clientis fraudem fecerat censoria nota, sacer erat, Hælicarnass. lib. 2. Cic. de divinaz. In herili potestate invila fuit Jovi sævitia domini, teste Livio. Ac propterea servus sævitia famis obsecratione pressus venire iussus est. l. 1. §. 2. ff. de his qui sui vel alien. jur. l. 1. §. 8. ff. de offic. prefet. urb. l. 24. solut. matr. l. 1. C. de emend. serv. & pater etiam vitam, quam filio dederat, eripere quondam impune poterat, l. 11. de liber. & postb. l. fin. C. de patr. potest. postmodum tamen ob sævitiam emancipare cogebatur, l. fin. ff. si quis à patre manumiss. l. 1. §. fin. ff. de liber. exhibend. l. 5. ff. ad Leg. Pompej. de parricid. l. unic. C. de emendat. propinq. l. 3. l. 4. Cod. de patr. potest. l. si Lenones 12. Cod. de Episcop. audient. Sic præceptoris animorum parentis, l. Aquilius 27. ff. de donat. sævitia culpæ annumerari solet, l. 3. §. si magister. l. 6. ff. ad Leg. Aquil. l. item queritur 13. §. Julius 4. ff. locat. Sic in matrimonii vinculo choros propter asperitatem scinditur, nullo alioquin ente solvendus, cap. ex transmissa 8. ubi Panormit. de reslit. spoliat. Mævius ex Rolando à Valle part. 2. ad ju. Lubec. tit. 2. artic. 12. num. 438. Borcholt. conf. 16. Fachin. vol. 1. conf. 42. Natt. conf. 616. Gravæus lib. 1. conclus. 17. confid. 3. vid. tamen Carpzov. 3. constit. 26. def. 6. etiam iudicibus immodicè ferocientibus fræni temperies est adhibita, l. 2. C. de custod. reor. Vasallus quoque ob violenta ludibria patronali solvitur imperio, Papon. tit. de Principe. numer. 57. Zoanni. de duplic. venat. numer. 75. Beult. in l. admonendi. ff. de iurejur. numer. 1114. Chopin. 2. doman. lib. 8. numer. 10. Lud. Fasch. conf. 1. num. 20. Grammat. decis. 104. numer. 13. Maltril. deced. 13. num. 18. Summa sæpe ea est in causa, ut à regulis juris communis recedamus. Unde & socio, à societate etiam ante tempus recedere, ob immodicam socii sævitiam concessum esse, textus est in l. si convenerit 14. ff. pro soc. confer Menochium 2. arb. judic. cas. 138. Pacian. 1. consil. 86. num. 9. cum seqq.

II.

Sævitia in propriis (servis, liberis) culpanda, in alienis coercenda est, l. 24. §. 5. solut. matrim.

CAP. III. Salarium.

Axioma I.

Salaria ad facundiam Advocatorum sunt computanda, l. 2. §. 10. de extraordin. cognit. nec imminuenda, l. 12. §. 2. ibique Gilcken. C. de SS. Eccles. Notabile eam in rem est exemplum, quod refert Carol. Molin. in regul. Cancellar. ad regul. de verisimilitudine. num. 53. Jacobus Marescotus (inquit) doctissimus & experientissimus Advocatus in Senatu Parisiensi, tempore Caroli VII. Ludovici XI. & Caroli VIII. ob breves quasdam & eruditæ rationes juris, quas salvationes vocant, cum imperitus clientulus impat. salarium offerret, honestè renuit (dicens) se tantum id accepturum, quod ob id in casum victoriæ taxaretur: Cum autem clientulus victoriam obtinisset, & in taxandis expensis litis de hoc articulo ad Senatum referretur, taxatæ sunt ei sexaginta libræ Parisienses, habita ratione non ad brevem, sed ad doctam & resolutoriam scripturam, modumque litis & eminentem scientiam Advocati, & fuit splendendum & pro consuetudine illius temporis ut amplissimum, ita rarissimum honorarium: quo pertinet & hoc, quod sublimes & literatæ personæ majoribus etiam beneficiis sint honorandæ, cap. de multa 28. de præbend. Hinc Alexandrum Severum Imperatorem Assessoribus salaria constituisse, perhibet Gothofr. ad l. 1. C. de Assessor. & Medic. & Jasonem habuisse à Rege Francorum in annum stipendium mille ducentos thaleros, ex Chassan. in Catalog. glor. mundi. pro. confid. 27. notat Honthem. 1. de art. Notar. cap. 34. n. 19. confer & ea quæ habet de salariis Advocatorum Umm. disput. 2. thes. 10. process. Judiciar. & de salariis & honorariis annuis quorumcumque Advocatorum, non tantum iis, quæ à Principe præbentur, sed & quæ à privatis constituuntur, l. 38. in fin. ff. locat. l. 11. §. 9. vers. honorariis de Judic. Bald. in l. unic. n. 7. C. de suffrag. Myns. 3. observ. 8. Gail. 1. observ. 44. n. 12. Rauchbar. quas. 25. lib. 1. Unde etiam & tutor præceptoribus pupilli non quas minimas poterit, sed pro facultate patrimonii & pro dignitate natalium constituere dicitur l. 12. §. 3. de admin. tutor.

II.

Salarii vox honestior est quam mercedis, & eadem quæ honorarii seu honoris prorsus. Idque etiam accipitur non tanquam merces, sed tanquam ἀντίδοτον, si exigendum sit ab ingratiss, non ex locato, sed extra ordinem per Prætorem aut Præsidentem postulatur, non per Judicem datum jure ordinario, prout hæc de mandatariis & similibus aliis effert Cujac. ad Paul. in l. 4. si mentor. fals. mod. dix. quin & salarium incerta pollicitatione neque extra ordinem, neque iudicio mandati rectè petitur. l. per mutuum 56. §. salarium 3. mandat. l. salarium. 17. C. eod.

III.

Judex salarium exigens non dicitur vendere iudicia, cap. tributum 23. quæst. ult. Vasq. lib. 2. contr. jur. cap. 37. n. 32.

(Y) 2

IV. Quo.

IV.

Quoties tutor per administrationem tutelæ impeditur, ne suis rebus præesse & inde certum lucrum capere possit, toties salarium petere potest. Quia nemini officium suum debet esse damnosum.

Limita: ut tamen non propriâ sed magistratûs auctoritate ipsi constituitur salarium. Carpz. *P. 2. Const. 11. def. 40. in fin.*

V.

Salarium augeri & minui debet auditis & diminutis laboribus. Menoch. *de Arb. Jud. quæst. cent. 3. cap. 223.*

VI.

Magistratus nemini potest salarium constituere sine iussu Principis *l. un. C. de præben. salar.*

Limita: (1.) Medicis, Professoribus, & ubi publica causa exigit *l. 4. §. 2. de decret. ab ord. faciend. l. 1. C. de Decret. Decur.* (2.) Civitates Regiæ, non municipales, senatoribus syndicis possunt, aded ut si deficient civitatis redditus, rectè modica collecta imponatur. (3.) si ita consuetudo obtineat. Perez. *C. de præb. salar. num. 1. 2. segg.* Ceterum nec augeri potest salarium inconsulto principe ob tenuitatem pretii & laboris magnitudinem. Brunnem. *ad l. un. C. d. t.*

VII.

Salarium non est dandum iis, qui nullam aut exiguam præstant operam, vel qui otiosi aut inutiles sunt; imò quod datum est, iis est aufereandum. Perez. *C. de præb. salar. n. 4. §. tit. C. de Profess. & Med. n. 6. in fin.*

Limita: Impeditis, per quos non stetit, quo minus operam præstiterint, integrum salarium solvi debet. Perez. *C. de Profess. & Med. n. 9.*

VIII.

Dato officio præsumitur solitum salarium, promissum. Brunnem. *ad l. un. C. de præb. salar.* si autem varium fuerit salarium, id solvendum officio, quod longo tempore fuit solutum, quodque habuit prædecessor. Perez. *C. eod. num. 10.* Et, si is, qui olim jam officio functus est, de novo assumatur, eodem salario, quò ante, reductus censetur. Perez. *C. de Profess. & Med.*

IX.

Qui sentit commodum salarii, sentiat onus laboris. Brunnem. *ad l. 14. C. de susceptor. in fin.* & quidem pro rata temporis laborisque, Perez. *C. de annon. civil. n. 7.*

X.

In casu publicæ necessitatis minui possunt salaria eorum, quibus satis provisum, ut ex iis præsentis necessitati subveniatur, imò possunt inutilibus aulicis auferri. Perez. *C. de superind. num. 4.*

CAP. IV.
Salus.

Salus Reipublicæ suprema lex esto, *l. quod semel 5. de decret. ab ordin. faciend. & supr. lib. XIV. cap. Patria Ax. 2.* Hinc malè infert Mæstert. *1. de Justit. Roman. LL. c. 7. numer. 4.*

nullam Legem latam esse principaliter ob favorem privatum, *vid. supr. lib. I. cap. de Anima.*

CAP. V.
Salutatio.

Salutatio signum est reconciliationis, Schneidev. *lib. 4. Instit. de injur. §. fin. num. 3.* sicut è diverso salutationis subtractio signum est inimicitarum, gloss. *in c. cum Adrianus 29. dist. 63.* ubi vid. Barbof. & ideo potest talis ut suspectus recusari, arg. *c. cum super Abbatis 23. de of. sic. deleg.*

Intellige verum, si nimirum antea solitus salutare, Barbat. *in proem. Clem. in §. salutem.* Gothofred. *in addit. ad Schneidew. lib. Instit. de injur. §. fin. num. 4. lit. f.*

CAP. VI.
Sanctitas.

Axioma I.

Sanctitas non ex generis nobilitate vel dignitate innoscitur, sed ex fidei puritate & morum honestate, *c. nos qui 3. dist. 40.*

II.

Quorum sanctitas est æqualis, eorum etiam festivitas debet esse æqualis, *cap. scire debet 8. dist. 76. Welsenb. conf. 41. num. 147. Treutl. conf. 14. n. 191. Goeden. conf. 21. num. 5. Joh. Goedi. 3. conf. Marp. 32. n. 28.*

CAP. VII.
Sanguis.

Axioma I.

Sanguinis causa in Ecclesia agitari non debet, *c. cum Ecclesias. extr. d. immunit. Eccles.* & ideo sanguinis poenam Clerici inferre non debent, *cap. sepe 23. quæst. 8. cap. Clericis 5. c. penult. extr. ne Cler. vel Monach. c. in Archiepiscopatu 4. extr. de raptor. c. ad audientiam 3. extr. de crimin. fals. sed debent aliis causam hanc delegare, cap. ult. ne Cleric. vel Monach. in 6.*

II.

Jura sanguinis non mutantur, *l. jura sanguinis 8. de R. I.* neque pactis subjacent, *l. jus agnationis 34. ff. de pact. Welsenb. 1. conf. 2. num. 59.*

CAP. VIII.
Sapiens, peritus.

Axioma I.

Cognito facto, perito homini jus in facili atque in proclivi est, Cujac. *in præfat. recit. ad lib. Cerevid. Scævole.* Ita de Arillone Plinius *lib. 1. epist. 22.* Jam quanta sermonibus ejus fides? quanta auctoritas? quam pressa & decora cunctatio? quid est quod non statim sciat, & tamen plerumque hæsitat, dubitat de diversitate rationum, quas acriminoque judicio ab origine causæque primis repetit, discernit, expendit.

II. 22.